

- Az ige üzenete karácsonykor (vagy utána): Jézus Krisztus, akinek az első eljövetelekor csak az újszülött csecsemőt lehetett látni (testi szemmel), kicsoda valójában.
- Magunktól nem ismernénk fel – nemcsak újszülöttként, hanem a kereszten sem. Isten kijelentéséből ismerhetem fel, ha azokat hittel elfogadom. – Kijelentés az Írás (az akkori zsidó ember számára az ÓSZ, a prófécia). Amikor Zakariásnak, Máriának, Józsefnek, a pásztoroknak... angyal jelenik meg, és Jézus születését jelenti be, eszükbe juthattak az ígérek, és a beteljesedésért dicsérhették Istent – és ha Ő feladatot bízott rájuk (pl. Máriára), akkor azt hittel vállalhatták: az Úr ígérte, most beteljesíti, ebbe engem is belevon.
- Isten a próféták által Jézusról szólt. Amikor Jézus eljött, akkor már őáltala szól. Hogyan? Fel lehetett ismerni a tanításaiból, a cselekedeteiből: „Ha valaki kész cselekedni az ő akaratát, felismeri erről a tanításról, hogy Istentől való-e” (Jn 7,17). Fel lehetett ismerni abból, ahogy Ő ismer minket („Mester, te vagy az Isten Fia, te vagy Izráel királya!”, Jn 1,49). Abból, ahogyan meghalt (jobb lator, százados). – Feltámadásával is (Róm 1,4). Pünkösdtől a Szentlélek él a hívőkben, és tesz bizonyosságot Jézusról: azzal is, ahogyan hirdetik Őt, azzal is, ahogy hozzá hasonlókká válnak („van bennük valami isteni”).
- Isten szól Jézus által. Mit? Azt, hogy „úgy szerette Isten a világot...”, hogy „higgy az Úr Jézusban, és üdvözlés”, „jöjjetek énhozzám mindnyájan...”. A Jézus Krisztusban való hitre hív, mert az által lehet az enyém, amit Isten elkészített („a csoda csak azé, aki hisz benne” – S. M.).
- Kicsoda valójában az a Jézus, akinek látták a születését, hallották a tanításait, látták a halálát – tanítványai látták a feltámadása után, a mennybemenetelét, majd megkapták a Szentlelket, és azóta róla tesznek bizonyosságot – és mi is? Mit jelent az, hogy Ő Isten Fia, hogy Ő Isten? Ez az ige abban segít, hogy tudjunk erre most is rácsodálkozni, csodálni, magasztalni Őt, és ne csak egy egymondatos tanítás legyen.
- 2. v.: mindennek örököse. Krisztusé az egész világ, benne az ember. Joga van minden emberhez. „Általa és reá nézve teremtetett” mindenki, és a „vérével vásárolt meg”. Várja, akarja, parancsolja, hogy higgyünk benne. Aki nem hisz, az a parancsának áll ellen. Jel 11,15: „a világ felett a királyi uralom... Krisztusé lett, és Ő fog uralkodni örökkön-örökké”. Biztos, mert Isten jelentette ki.
- 3. v.: dicsőségének visszatükröződése. „Dicsősége meglátszik rajtad” (Isten népén) – annyira, amennyire Krisztus látszik rajtam, amennyire az látszik, hogy megváltott vagyok. Amennyire növekedhetett Ő, és kisebbé lehettem én. – Isten Lényének képmása: „az Úr angyala” (nem egyszerűen „angyal”), nemcsak az Úr küldöttje, hanem Ő maga. Képviselője: amit Krisztus mond/tesz, Isten mondja/teszi. „Aki engem látott, látta az Atyát.”
- „Hatalma szavával fenntartja a mindenséget” – nemcsak általa teremtetett, hanem általa marad is fenn a világ, hogy a benne élő embernek még legyen ideje a megtérésre. Bűneinktől megtisztított – ez az alapja, ezért lehet megtérni, ezért „vár még az Úr, hogy megkegyelmezhessen” (Ézs 30,18). Ezután „a Felséges jobbára ült”, ahol „hatalma szavával” esedezik értünk – amíg a kegyelem ideje tart.

- 5. v.: Az Atya tesz bizonyosságot Fiáról (Jn 5,37; 1Jn 5,9). „Én leszek neki Atyja és ő lesz nekem fiam” – 2Sám 7,14-ben közvetlenül Salamonról szól, de ő előkép: „itt nagyobb van Salamonnál”. Hittel lehet megérteni. Salamon és mi is csak Krisztusért lehetünk Isten fiai (gyermekei).
- 6. v.: „Imádják őt az Isten minden angyalai” – azért, mert Ő Isten. „Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj” – az angyalok és mi is azért imádjuk Krisztust, mert Istent ismerhettük meg benne. Imádhathatjuk, mert felismertük, és imádnunk kell, mert az Övéi vagyunk kétszeresen is: teremtet és megváltott. Ne sántikáljunk kétfelé, ne szolgáljunk két úrnak, mert „nekünk... egyetlen Urunk a Jézus Krisztus, aki által van a mindenség, mi is Őáltala” (1Kor 8,6).

Zsid 12,28 „Ezért tehát mi, akik rendíthetetlen országot kaptunk, legyünk hálásak és azzal szolgáljunk Istennek tetsző módon: tisztelettel és félelemmel.”